

[Anna-Lise Frølich]

nisteren og andre jo kan indhente budgetter, lige så tit de vil.

Wilhelm (VS):

Det problem, forslaget tager fat på, er påtrængende, og det er blevet større i de seneste år, og det vil efter al sandsynlighed blive større endnu. Det skyldes bl. a. nogle helt konkrete ting som, at hyppigheden af parforhold, hvor begge parter er udearbejdende, er vokset meget. Selv om regeringen i øjeblikket gør forskellige ting for det modsatte, må vi da håbe, at det ikke lykkes at bremse det eller føre det tilbage.

Den anden ting er, at den offentlige sektor, også den kommunale, er vokset meget, og det tror jeg heller ikke er noget man sådan kan standse. At offentligt ansatte også gifter sig med hinanden, hvilket hr. Knud Lind vist kaldte et uvæsen, ved jeg ikke hvordan han forestiller sig at man kan stoppe. Disse ting tilsammen har naturligvis betydet, at dette problem med ægtefælleinhabilitet er vokset ganske kraftigt. Derfor må der tages fat på det, for det er ikke rimeligt, som det har været administreret de seneste år.

Ud over de ting, der allerede er sagt, vil jeg fremhæve, at den hidtidige måde at administrere det på især rammer de mindre grupper i kommunalbestyrelserne. Det er klart, at hvis man ikke har så mange personer at rokere rundt med, bliver det vanskeligere at få anbragt de personer på de sagsområder, man især var interesseret i at gøre noget ved, og som man har en ekspertise på. Derfor har det altså også slagside, fordi det mindsker især de mindre gruppers mulighed for at gøre deres arbejde i de kommunale råd.

Vi er altså tilhængere af, at der sker sådanne lempelser. Vi har, jeg vil ikke sige gjort os til talsmænd for, men i hvert fald rejst problemet over for ministeriet tidligere, om ikke det kunne gøres ved, at man helt gik over til konkret inhabilitet. Jeg ser ikke i bemærkningerne, hvorfor det ikke har kunnet lade sig gøre, men det får vi vel oplyst, når vi nu skal have behandlet forslaget; jeg ville tro, at det i og for sig havde været en forenkling. Men hvis det ikke kan lade sig gøre, er jeg enig med den radikale ordfører i, at der så er en skævhed, når man stadig væk hovedsagelig kører på konkret inhabilitet i de

sager, hvor det er private erhvervsinteresser, der er grundlaget for inhabiliteten.

Jeg er klar over, at man, som der også står i bemærkningerne, efter gældende ret kan dekrettere generel inhabilitet på et udvalgsområde også i de tilfælde, men vi ved jo også, at det er helt anderledes sjældent, det forekommer, og at der findes sager, som de fleste af os her nok ikke finder særlig rimelige, hvor man gang på gang har tyet til den konkrete inhabilitet, og hvor de pågældende så ind imellem sidder og er forbrødrede med det udvalg, som de har store forretningsmæssige interesser over for.

Hvis man stadig væk vil opretholde den generelle inhabilitet for hele udvalgsområder, mener jeg ligesom den radikale ordfører, at så må vi nok have nogle klarere regler også om generel inhabilitet for den slags erhvervmæssige interesser, for de bliver jo ikke berørt af dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det var hr. Wilhelms indlæg vedrørende de offentligt ansatte, der giftede sig med hinanden. Mit indlæg skulle forstås således, at det, at de offentligt ansatte giftede sig med hinanden, ikke var et uvæsen, men at det var et uvæsen, at der var 800.000-850.000 offentligt ansatte, og skulle jeg endelig gå særlig hårdt på, måtte det også være et uvæsen set med den nuværende styrelseslovs øjne.

Steffensen (KrF):

Lovforslaget, vi har til behandling, er jo helt nødvendigt. Mange sager i de senere år har vist, at inhabilitetsreglerne nødvendigvis må ændres.

Vi finder det afgørende og vigtigt i kristeligt folkeparti, at der sikres objektivitet i vurderingerne i alle sager. Vi er derfor enige med ministeren i intentionerne i lovforslaget, som jo først og fremmest tilstræber en forenkling, samtidig med at det klargør spørgsmålet.

Udviklingen inden for den sidste halve snes år har medført, at flere og flere offentligt ansatte går ind i et større engagement i politik, hvilket jo er helt naturligt, rimeligt og rigtigt. Det har ført til, at man nødvendigvis må tage disse sager op til nyvurdering. Jeg vil gerne spørge ministeren, om der findes en